

The Poetry of Thamizhachi Thangapandian from the Perspective of Ecocritical Analysis

C. Keerthana, Ph.D. Tamil Research Scholar, Reg. No.: MKU24PFOL11410,
Sri S.Ramasamy Naidu Memorial College, Sattur, Affiliated to Madurai Kamaraj University, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-2590-408X>

Dr. S. Dhanalakshmi, Assistant Professor of Tamil, The Standard Fireworks Rajaratnam College for Women, Sivakasi,
Affiliated to Madurai Kamaraj University, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3511-2865>

Abstract

The world of Tamil literature is vast and expansive. Within this realm, examining literary works from a research perspective is highly rewarding. Tamil literature boasts many creators who offer readers fresh insights day after day. Among them, Thamizhachi Thangapandian stands out as a notable female writer. The natural environment serves as a significant theme in the works of this writer from Tamil Nadu. Tamilachi Thangapandian articulates this situation within its proper context. New movements emerge to address societal issues only after they arise and escalate; meanwhile, the advancement of technology facilitates environmental pollution and degradation. It is against this backdrop that the concept of ecology has emerged. Ecology serves as a key component in emphasizing a lifestyle in harmony with nature and the importance of environmental conservation. Ecocriticism is the study of the relationship between literature and the natural environment. This research article examines and discusses through an ecocritical point of view on the issues such as the pollution of natural elements (trees, air, water, land, and open space) and the threats facing the natural world.

Keywords: Ecology, Works, Tamilachi Thangapandian, Criticism.

References

- [1] Duraisamy Pillai, Su. Ovai. *Pathittruppaththu, Moolamum Vilakka Uraiyum*. Poompugar Pathippagam, Chennai, 2010.
- [2] Velliyangiri, K. "Pandaiththamir̥iṇ Sūlaliyal Ar̥ivu." *Pathivukal*, ISSN: 1481-2991, 12 Mar. 2015. <https://www.geotamil.com/index.php/2021-02-11-18-03-56/2593-2015-03-12-23-57-46>
- [3] Krishnamoorthi, Ku. Vi. *Thamizarum Thāvaramum*. Bharathidasan University Publication, Tiruchirappalli, 2006.
- [4] Saminathaiyar, U. Ve. (Dr.). *Puranāṇūru*. U. Ve. Saminathaiyar Noolnilayam, Chennai, [n.d.].
- [5] Thangapandian, Thamizhachi. *Vanappecci*. Uyirmai Pathippagam, Chennai, [n.d.].
- [6] Thangapandian, Thamizhachi. *Enjōṭṭuppen*. Kavya Pathippagam, Chennai, [n.d.].
- [7] Thangapandian, Thamizhachi. *Mañṇanaththi*. Uyirmai Pathippagam, Chennai, [n.d.].
- [8] Chidambaranar, Sami (Thamizhar̥iṇar). *Pattinappālai*. Gowra Pathippagam, Chennai, [n.d.].
- [9] Thirugnanasambandham, Sa. *Tholkāppiyam Poruḷathikāram*. Kathir Pathippagam, Thiruvaiyaru, [n.d.].
- [10] Theodore Baskaran, Su. *Kaiyilirukkum Pūmi (Iyarkai Sārnta Kaṭṭuraikal)*. Uyirmai Pathippagam, Chennai, [n.d.].

- [11] Puliur Kesigan. *Narriṇai Mūlamum Uraiṇum*. Gowra Pathippagam, Tiruchirappalli, [n.d.].
- [12] Puliur Kesigan. *Kaliththokai Mūlamum Uraiṇum*. Ritham Veliyeeḁu, 2022.
- [13] Panchangam, K. (Prof.). *Ilakkiyamum Thirāṇāyṇuk Kōṭpāṭukaḁum*. Annam Pathippagam, Thanjavur, 2016.
- [14] Venkatasami Nattar, Na. Mu. *Akanāṇūru Mūlamum Uraiṇum*. Gowra Pathippagam, Tiruchirappalli, 2019.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சூழலியல் திறனாய்வு நோக்கில் தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன் கவிதைகள்

சி. கீர்த்தனா, தமிழ் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவெண்: MKU24PFOL11410, ஸ்ரீ எஸ்.ராமசாமி நாயுடு நினைவுக் கல்லூரி, சாத்தூர், மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-2590-408X>

முனைவர் ச. தனலெட்சுமி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தி ஸ்டான்டர்டு ஃபயர்ஓர்க்ஸ் இராஜரத்தினம் மகளிர் கல்லூரி, சிவகாசி, மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3511-2865>

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய உலகம் பரந்து விரிந்த ஒன்று. அவற்றுள் ஆய்வு நோக்கில் இலக்கியங்களை ஆராய்வது சாலச் சிறந்தது. வாசகர்களுக்கு நாளுக்கு நாள் புதிய கருத்தை வழங்கும் படைப்பாளர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் பலர் ஆவர். அவற்றுள், பெண் இலக்கியவாதிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவர் தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன் என்பவர் ஆவார். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழ்ச்சியின் படைப்புகளுள் குறிப்பிடத்தக்க பொருண்மையாக இயற்கைச் சூழல் விளங்குகின்றது. அச்சூழலை சரியான பின்னணியில் எடுத்தியம்புகின்றார் ஆசிரியர். சமூகத்தில் ஏதேனும் ஒரு பிரச்சனை தோன்றி வளரும் போது தான் அதனை களைவதற்கு புதிய இயக்கங்கள் தோன்றுகிறது சமூகத்தில் தொழில்நுட்பங்களின் வளர்ச்சியால் இயற்கை மாசுபாடும், அழிவும் எளிதே நடைபெறுகின்றது. அந்த வகையில் தோன்றிய கோட்பாடே சூழலியல் என்பதாகும். இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியலையும், சூழல் பாதுகாப்பையும் வலியுறுத்தும் முக்கிய அங்கமாக சூழலியல் அமைகின்றது. இலக்கியத்திற்கும், இயற்கைச் சூழலுக்கும் இடையிலான உறவை ஆராய்வதே சூழலியல் திறனாய்வு என்பதாகும். மரம், காற்று, நீர், நிலம், வெளி முதலிய இயற்கை ஆற்றல் மாசுபடுதல், இயற்கைக்கு ஆபத்து வரும் சூழலைப் பேசும் திறனாய்வு நோக்கில் ஆராய்ந்து எடுத்துரைக்கும் வகையில் இவ்ஆய்வு கட்டுரை அமைகின்றது.

குறிப்புச்சொற்கள்: சூழலியல், திறனாய்வு, தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன், படைப்புகள்

முன்னுரை

இலக்கியங்களை ஆய்வு அணுகுமுறையில் ஆராய்வது என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று ஆகும். சூழலியல் திறனாய்வு நோக்கில் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியலையும், சூழல் பாதுகாப்பையும் வலியுறுத்தும் முக்கிய அங்கமாக விளங்கும் சூழலியலை இலக்கியங்களில் படைப்பாளர்கள் எடுத்துரைக்கும் முறையினை விளக்குவதே சூழலியல் அணுகுமுறை என்பதாகும். இலக்கியத்தில் உள்ள இயற்கையை மட்டும் ஆராய்வதன்றி தனிமனிதனுக்கும் அவனைச் சுற்றியுள்ள உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்றப் பொருள்களுக்குமான வாழ்வியல் உறவுகளை ஆராய்வதும் சூழலியல் ஆகும். தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன் கவிதைகளில் புலனாகும் இயற்கைக் கூறுகளை வெளிக்கொணரும் நோக்கில் இவ்ஆய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

தமிழ்ச்சியின் கவிதைத் தொகுப்புகள்

விருதுநகர் மாவட்டம் மல்லாங்கிணறு எனும் சிற்றூரில் பிறந்தவர் தமிழ்ச்சி (சுமதி).

படைப்புகள்: 1. எஞ்சோட்டுப்பெண், 2. வனப்பேச்சி, 3. மஞ்சணத்தி, 4. அருகன், 5. அவளுக்கு வெயில் என்று பெயர்.

திறனாய்வு

ஒரு படைப்பை ஆராய்ந்து, இலக்கிய கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் கருத்தை பதிவு

செய்வதே திறனாய்வு. மதிப்பீடு, அழகியல், சமூகவியல், ஒப்பீட்டு திறனாய்வு என்று பல வகைகளில் திறனாய்வு அமைகின்றது.

சூழலியல் திறனாய்வு

புதிதாக வளர்ந்து வரும் திறனாய்வு என்பதால் பல்வேறு விளக்கங்களும், பல்வேறு கோணத்தில் பேசப்படுகின்றன. “இலக்கியத்திற்கும் சுற்றுச்சூழலுக்கும் உள்ள உறவினைக் கற்பதே சூழலியல் திறனாய்வு” என்று அமெரிக்காவில் நெரேடா பல்கலைக்கழகத்தில் ‘இலக்கியமும் சுற்றுச்சூழலும்’ என்ற தனித்துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் செரில் கிலாட்பெல்டி என்பவர் சூழலியல் திறனாய்விற்கு வரையறை தருகிறார். சூழலியல் என்ற சொல்லை; முதன்முதலில் ‘இலக்கியமும் சூழலியலும்’, சூழலியல் திறனாய்வில் ஒரு சோதனை’ என்ற கட்டுரையில் ‘வில்லியம் ரூக்கர்ட்’ என்பவர் தான் பயன்படுத்தியுள்ளார். கிட்டத்தட்ட பத்துஆண்டுகளாக யாரும் பேசப்படாத சூழலில் 1989 ல் தான் செரில் கிலாட்பெல்டி என்பவர் ரூக்கர்ட்டின் அந்தச் சொற்கூட்டை மீண்டும் பயன்படுத்தி சூழலியல் திறனாய்விற்கு உயிர் கொடுத்துள்ளார்.

“ஒரு நூற்றாண்டுத் தொடக்க காலச் சூழலியல் திறனாய்வுகள்” என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலில், டேவிட் மார்சல் என்பார், ‘சூழலியல் திறனாய்விற்கு ஒரு வரலாற்று முகத்தை உருவாக்கினார். இலக்கிய உருவாக்கத்தில் தொடர்ந்து, இயற்கைக்கும் மனிதனுக்குமான உறவு குறித்த தேடல் ஒரு பெரும் வெளியாகச் செயல்பட்டு வந்துள்ளது என்ற உண்மை வெளிக்கொணரப்பட்டது. (இலக்கியமும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும், ப. 354) லாரன்ஸ் பெளல் என்பவரால் சூழலியல் திறனாய்வு மேலும் வளரத் தொடங்கிற்று. ‘சுற்றுச்சூழல் திறனாய்வின் எதிர்காலம்’ என்ற அவருடைய நூல், பின் அமைப்பியல் கோட்பாடுகளையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு இத்திறனாய்விற்குச் செறிவூட்டியது

சூழலியல் சொற்பொருள் விளக்கம்

சூழலியல் என்னும் சொல்லினை ‘சூழல் + இயல்’ என்னும் முறையில் பிரிக்கலாம். சூழல் என்றால் ‘சுற்றுப்புறம்’ என்று கோணார் கையகராதி விளக்கம் தருகின்றது. சூழலை ஆங்கிலத்தில் ‘Environment’ என்று அழைப்பர். “The Surrounding In Which A Person Animal Or Plant Lives. The Natural World” என Oxford English Mini Dictionary, விளக்கம் தருகின்றது.

ஒரு உயிரினம் வாழும் அல்லது செயல்படும் அனைத்து வெளிப்புற நிலைகளையும் உள்ளடக்கியதே சூழலியல். உயிரினங்களுக்கும் அவற்றின் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கும் இடையிலான தொடர்பையும் விரித்துரைக்கின்றது.

நிலம் தீ நீர்வளி விசம்போடு ஐந்தும்

கலந்த மயக்கம் உலகம் (தொல். பொருள். மரபியல், நூ. 644)

என்பதில் இவ்வுலகமானது ஐம்பூதங்களால் ஆனது என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். இயற்கைப் பற்றிய புரிதலும், இன்றியமையாமையின் தேவையும் பண்டைத்தமிழர்களிடம் விளங்கப்பெற்றது.

கார்க் கரும்பின் கமழ் ஆலைத்

தீத்தெறுவின் கவின்வாடி

நீர்ச் செறுவின் நீள் நெய்தல்

கோள் தெங்கின் குலைவாழைக்

காய்க்கமுகின் கமழ் மஞ்சள்

இனமாவின் இணர்ப்பெண்ணை

முதற்சேம்பின இளை இஞ்சி” (பட்டினப்பாலை, பா. 9-19)

எனும் பாடலில் காற்று மாசுபாட்டினைத் தடுக்க மரங்கள் பயன்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இவ்வாறு சங்கத் தமிழர்களோடு சூழலியல் சார்ந்த செய்திகள் பரந்து விரிந்து காணப்படுகின்றன என்பதை உணரலாம்.

தமிழில் சூழலியல் திறனாய்வு

நவீன சூழல் பிரச்சனைகளை, இலக்கியத்தின் வழியாகப் புரிந்து கொண்டு தீர்வு காண்பதற்கும், இயற்கையை நேசிக்கும் மனப்பான்மையை வளர்ப்பதற்கும் சூழலியல் திறனாய்வு உதவிப் புரிகின்றது. சூழலியல் திறனாய்வு என்பது வெறும் இலக்கிய ஆய்வு மட்டுமின்றி, நிலத்தையும் உயிரினங்களையும் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு சமூகவியல் கருவியாகவும் செயல்படுகிறது. ஒரு மொழியின் இலக்கியங்களில் சூழலியல் இருக்கும். ஆனால், இலக்கியமே சூழலியலாக இருப்பது தமிழ் இலக்கியம் மட்டுமே. தொல்காப்பியரின் திணைக்கோட்பாட்டு முதல் தற்கால இலக்கியங்கள் வரை அனைத்து இலக்கியங்களும் சூழலியல் இடம்பெறுகின்றது. இயற்கைக்கும் செயற்கைக்குமான வேறுபாடு அறியப்படுகின்றது.

முதலெனப்படுவது நிலமும் பொழுது இரண்டின்

இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந்தோரே (தொல். பொருள்., நூ. 4)

என்று தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் சூழலியலை இயம்புகின்றது. தமிழ் இலக்கியத்தில் சூழலியல் கோட்பாட்டை, அதாவது சங்க இலக்கியப் பாடல்களிலும், தொல்காப்பியரின் திணைக் கோட்பாட்டிலும் சூழலியல் திறனாய்வை நிகழ்த்திக் காட்டுகிறார் நிர்மல் செல்வமணி. இவர் தம் நூல்களுக்கு, TINAI I, II, III என்று பெயர் சூட்டிச் சங்க இலக்கியக் கவிதைகளையும், தமிழர் தம் திணைக்கோட்பாட்டையும் சூழலியல் திறனாய்வு மூலமாக உலக அரங்கிற்கு எடுத்துச் செல்கிறார்.

Indian Journal Of Ecocriticism என்ற ஆங்கில இதழையும், சூழலியல் திறனாய்விற்கென்று கொண்டு வருகிறார். இயற்கைக்கும் மனிதர்களுக்குமான உறவை மூன்று தளத்தில் நிர்மல் செல்வமணி பிரிக்கிறார்.

1. ஒருங்கிணைந்த தளம்
2. அதிகாரப் படிநிலைத் தளம்
3. ஒழுங்கு சிதைத் தளம்

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட முதல் தளத்தில் இறைநிலை, இயற்கை, பண்பாடு, மனிதர்கள் ஆகியவை இணக்கமாக உள்ளன. இங்கே உறவுகள் மேல், கீழ் என்றில்லாமல் நெடுக்காகவும், குறுக்காகவும் என்று சம தளத்தில் உள்ளன.

அதிகாரப் படிநிலைத் தளத்தில், இறைநிலை மேலாகவும், இயற்கை கீழாகவும், மனிதர்கள் நடுவிலுமாக உள்ளனர். ஆள்பவர் மேலாகவும், ஆளப்படுவர் கீழாகவும், படிநிலைப்படுத்தப்படுகின்றனர். நிலம் கூட நன்செய் நிலம் உயர்ந்ததாகவும், புன்செய் நிலம் கீழானதாகவும் படிநிலைப்படுத்தப்படுகின்றது. விலங்குகள் உலகிலும் கூட வீட்டு விலங்குகள் உயர்ந்தவையாகவும், காட்டு விலங்குகள் கீழானவையாகவும் எட்டமைக்கப்படுகின்றன. ஒழுங்கு சிதைத் தளத்தில் படிநிலைகள் குழப்பத்திற்கு உள்ளாகின்றன. இறைநிலை சந்தேகத்திற்குள்ளாகின்றன. சமய உணர்வுகளை விடப் பணமே மனித மனத்தில் பெரிய இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்கிறது. இயற்கைக் கூடப் பணம் கொட்டும் ஒரு முதலீடாக மாற்றப்படுகிறது. அதைவிட இன்னும் மனிதர்களே ஒரு முதலீடாக மட்டுமே மாறி விடுகிறார்கள். மேற்கண்ட சிந்தனைகளை நிர்மல் செல்வமணி, தொல்காப்பியரின் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் கோட்பாட்டோடும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களோடும் சான்று காட்டி விளக்கும் போது சூழலியல் திறனாய்வின் அருமை புலப்படுகிறது.

மழை

மழை உலக உயிர்கள் வாழ்வதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது. மழை வெறும் நீராக இல்லாமல், மனித உணர்வுகளோடும், அறிவியலோடும் பிணைந்த ஒரு அங்கமாகக் கருதப்படுகிறது. இயற்கையைப் போற்றி வணங்கியவர்கள் நம் தமிழர்கள். நவீனத்

தொழில்நுட்பத்துடன் இன்று கண்டறியும் அனைத்து உண்மையையும், தமிழர்கள் முன்பே கண்டறிந்து உணர்ந்தவர்கள். “மழை கொண்டுள்ள நினைவுகளின் நிமித்தம், வலிகள் மறைந்து வேகம் பிடிக்கும். மானுட சமூகம் எவ்வாறு இருக்கின்றதோ, அதை வைத்தே இயற்கைச் சூழல் இருக்கும். இயற்கைச் சூழல் எப்படி இருக்கின்றதோ, அதன் படியே வாழ்வு அமையும். இந்த பூமி மீதான தோல், மழைக் கொண்டே ஈரமாக்கப்படுகின்றது. மேகம் கறுத்து ஈரக்காற்று பட்டு மழையாகி பூமி வந்து மீண்டும் வெயில் பட்டு அதே மழை வேகமாய் மீண்டும் கறுத்து மழை பொழிகிறது. இவையாவும், இயற்கையின் சித்திரங்கள்” என்று திவாகரம் தெய்வப் பெயர்த் தொகுதி விளக்கம் தருகின்றது. மழைக்குப் பல வடிவங்கள் உண்டு. காற்றோடு பெய்யும் மழை, இடியுடன் கூடிய மழை, பனிக்கட்டி மழை, சாரல் என்று பலவகையில் அறியப்படும் மழைக்கும் அவற்றின் தன்மைக்கேற்ப பெயர்களும் வைத்துள்ளனர். “துவலை, பெயலை, துளி, மாரி, உறை, பெயல், ஆலி, உதகம், சிதறி, தூவல், வருடம், சாரல்” என்பவையாகும்.

“மாரியுமுண்டு ஈங்கு உலகு புரப்பதுவே” (புறநானூறு, பா. 107) என்னும் வரியில் கொடை வள்ளல்களில் சிறந்தவரான பாரியின் கொடைத்தன்மையை மழையோடு ஒப்பிட்டு பாடுகிறார் புலவர். மேலும், “மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பனிப்பக்” (பதிற்றுப்பத்து, பா. 50) காற்று மேகத்தில் மோதுவதால் விரைவாக பொழியும் மழையினை இவ்வரிகள் விவரிக்கின்றது. மழை அதிகமானால் சுற்றுப்புறம் இருக்கும் நிலையினை வைத்தும், அதை விரும்பும் மானுட மனதை வைத்தும் கவிஞர்,

**விட்டுச் சென்ற சேறாகவும்
விரும்பித் தாவும் குழந்தையாகவும்
ஒவ்வொருவருக்கும்
ஒரு துளி மழை (வனப்பேச்சி, ப. 101)**

இவ்வாறு பெய்யும் மழை சிலருக்கு மனம் குழந்தையாகவும், சிலர் வெறும் சேறாகவும் எண்ணுவர் என்று விளக்குகிறார். கருமையான வானம் பெரும் சத்தத்துடன் இடி இடித்து மின்னி மழைக்குரிய மேகக் கூட்டத்தோடு கடலில் சென்று நீர் முகந்து வரம் மழையினை,

**இரு விசம்பு அதிர மின்னி
கருவி மாமழை கடல் முகந்தனவே (நற்றிணை, பா. 329)**

என்று மழை பொழியும் விதத்தினை விளக்குகிறது.

கூர்மையான மழையின் அழகையை புறக்கணிக்கப்பட்ட இராப்பிச்சையின் பசியுடன் ஒப்பிடும் நுணுக்கமான மனித உணர்ச்சியினை,

**உதாசீனப்படுத்தப்பட்ட
இராப்பிச்சையின் பசியாய்
கதவருகே தேம்பிருந்தது
உக்கிரமான மழையின்
ஒரு கேவல் (வனப்பேச்சி, ப. 105)**

என்பதில், இரவில் இராப்பிச்சைக்காரன் வந்தால், அவனை ஒரு பொருட்டாக எண்ணாமல், உதாசீனப்படுத்துவது போல் இரவும் மழையும் அமைகின்றது. இரவில் பெய்யும் மழையில் மனித மனதில் மகிழ்ச்சி பொங்காது என்பதை ஆராய்கிறார். ஆழ்ந்த சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் படிமமாக அமைகின்றது இக்கவிதை. இரவு மழை ஒரு இயற்றனை நிகழ்வாக இல்லாமல், பாத்திரங்களின் மனநிலை மற்றும் சூழலை மேம்படுத்தும் ஒரு சக்தி வாய்ந்த கலைக்கூறாக உள்ளது.

**மழையால் மக்களுக்கு துன்பமும், அச்சமும் ஏற்படும் என்பதையும், கவிஞர்
மழைச்சனியன் வந்தாலே
... முழு மூச்சாய்
நீரடித்துச் சென்ற**

காரோட்டியைச்

சாபமிட்டுச் சேறாகிப் போன மனது (எஞ்சோட்டுப்பெண், ப. 174)

எனும் கவிதை பெய்யும் மழையால் வியாபாரியின் துன்பத்தையும், மழையை விரும்பும் மனதையும் சாலையோரம் செல்லும் காரோட்டியால் சேறாக்கியதையும் விரித்துரைக்கிறார்.

மழை துவங்கும் முன்பு

வீட்டை விட்டு புறப்பட்டவர்களாய்

மழை நின்ற பின்பு

வீடு திரும்புவர்கள் இருப்பதில்லை

சல்லாபிப்பவர்களாகவோ

சபிப்பவர்களாகவோ

இடையில் பெய்த மழை

எப்படியோ மாற்றி விடுகிறது நம்மை (மஞ்சணத்தி, ப. 111)

என்பதில் பெய்யும் மழையானது சமூகத்தில் பயணிக்கும் மனித மனத்தை விரும்புபவர்களாகவும், வெறுப்பவர்களாகவும் மாற்றுகிறது. மழைக்காலத்தில் ஏற்படும் தொல்லைகள் மற்றும் இடையூறுகளை பலவாறு கூறலாம். குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் செல்வதில் இருந்து, பாதையோர வியாபாரிகள் வரை மழைக்காலத்தில் அலதியுறுவர். மழையை விரும்பும் மனமும், வெறுக்கத் தொடங்கும். பெய் மழையை 'சனியன் பிடித்த மழை' என்று கூறுமளவு மழையின் தன்மை மாறுவதையும் அறியலாம்.

வானத்தைக் கூர்மையான ஆயுதத்தால் கிழித்தாற் போல கொட்டும் கனமழையை 'பேய் மழை' என்று அழைப்பர். பண்டையத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் மீவியல்பு ஆற்றல்களின் தாக்கத்தோடு இயற்கையின் அதீதத் தன்மையை உணர்த்தச் இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மழையானது பெய்யும் அளவினைப் பொறுத்து பேய் மழை, கனமழை, இடைவிடாப் பெருமழை என்றெல்லாம் விளக்கியுள்ளனர்.

பெயல் சேர் மதி போல, வாள் முகம் தோன்ற

பல ஒலி கூந்தலாள், பண்பு எல்லாம் துய்த்துத்

துறந்தானை உள்ளி, அழுஉம் அவனை

மறந்தாள் போல் ஆலி நகூஉம் மருளும் (கலித்தொகை, பா. 145)

எனும் பாடலில், தழைத்திருக்கும் கூந்தலை உடைய ஒருத்தி, தன் குணங்களை எல்லாம் நுகர்ந்து தன்னைக் கைவிட்டவனை நினைத்து நெட்டுயிர்க் கொள்ளும் நெஞ்சு சுழலும். பேய்கின்ற மழையைச் சேர்ந்த மதி போல தன்முகம் தோன்றும். இவ்வாறு தலைவி அழும் அழுகைக்கு மழையும், மழை பெய்யும் பொழுது இருக்கும் நிலவின் தன்மைக்கு தலைவியின் முகமும் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பேய் மழையினை தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன் 'அதிகார மழை', 'கோபக்கார மழை, அசுர மழை' என்கின்ற சொல்லாடல்களில் விளக்குகிறார். இதனை,

குடை இருட்டில் எழுதப்பட்ட

கருணை மனுவை

எடுத்து நீட்டுவதற்குள்

கூரையைப் பிய்த்துக்

குப்பையில் வீசுகிறது

இந்த அதிகார மழை (மஞ்சணத்தி, ப. 102)

என்பதில் மானுட வாழ்வியலையும், சமுதாய அவலத்தையும் மழையின் வழி எடுத்தியம்புகிறார். அதிகார வர்க்கத்தையும், அவர்கள் செயலையும் குறியீடாக இதன் வழி நிறுவுகிறார். மேலும், மழைச் சீற்றத்தின் சிறப்பினையும், வருகையினையும், வேகத்தினையும் விளக்குகிறார். இத்தகைய சீற்றமான மழையால் பறவையின் கூடு களைவதை,

மனக்கிளையின் கூடொன்றை

மழை அடித்துச் சென்றது

வீடெங்கும்

விட்டுச் சென்ற குஞ்சுகள் (மஞ்சணத்தி, ப. 107)

எனும் கவிதையில் மழையினால் மனமும், அடித்துச்செல்லப்பட்டது. கூடும் களைந்து குஞ்சுகள் விழுந்தன என்று விரித்துரைக்கிறார். இழப்பு மற்றும் பலவீனத்தின் கருப்பொருளை இக்கவிதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மழையின்மையால் கடவுளை வணங்கித் தொழுது பலி கொடுத்து மழை பெய்யுமாறு வேண்டினார். அந்த வேண்டுகூலால் கிடைக்கும் மழை, பெரும் மகிழ்ச்சியினை அளிக்கும். ஆனாலும், விரம்பி நனைந்து யாரும் செல்ல மாட்டார்கள். குடைப்பிடித்தாலும் மழையின் மகிழ்ச்சியின் நிலையினை, தமிழ்ச்சியும் தமது கவிதையில் மழையில் குடை பெறும் இடத்தை வர்ணித்துள்ளார்.

வெயில்

உலகம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளுள் ஒன்று வெயிலின் தன்மையை தாங்க முடியாமை. தனது சுயநலத்திற்காக மனிதன் எப்போது இயற்கையை அழிக்க ஆரம்பித்தானோ? அப்பொழுதே இயற்கையின் தாக்கத்தில் மனிதன் சிக்கிக் கொண்டான். இயற்கையின் சீற்றத்தில் மனிதனால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத வானிலை வெயிலும் வெப்பமும் ஆகும். வெயிலின் தாக்கம் அதிகரித்து நீர்வற்றிப் போகும் சூழலை சிலப்பதிகாரம்,

முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையின் திரிந்து

நல்லியல்பு இழந்து நடுங்குதுயர் உறுத்துப்

பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும் (சிலம்பு - காடு காண் காதை, 64-66)

என்பதில் மழை இல்லாததாலும், வெப்பத்தின் அதிகரிப்பாலும் நிலத்தடி நீர் குறைவதாலும் உண்ண உணவின்றியும், எத்தொழிலையும் செய்யவதற்கான வழியின்றியும் வாழ்ந்த சூழலில் மக்கள் வழிப்பறி செய்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்ப இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியலாம். இத்தகைய வறண்ட நிலப்பரப்பையும் தமிழ்ச்சி 'வெயிலின் ருசி' எனம் தலைப்பின் கீழ் சுவையூட்டுகிறார். மழை ரசிக்கும் மனம் வெயிலையும் ரசிக்கும் என்பதை,

கிராமத்திலிருந்து வந்த

கொடிக்கா பிஞ்சுகளைப்

பிய்த்து உண்கையில்

கால் மாற்றி ஓடிய

சூடு தணிய

கருவேல மரம் ஒதுங்கிய

எல்லம்மாவின்

காந்தல் ருசி அதில் (மஞ்சணத்தி, ப. 128)

எனும் கவிதையில் வெயிலின் வெம்மையை காந்தல் ருசி என்கிறார். கிராமத்தில் இருக்கும் வெயிலும், அதற்கு ஒதுங்கக் கூடிய நிழலான கருவேல மரத்தின் இயல்பையும் விளக்குகிறார்.

ஆல முற்றங் கவின்பெறத் தைஇய

பொய்கை சூழ்ந்த பொழின்மனை மகளிர் (அகநானூறு, பா. 181)

என்பதில் வேப்பமரம் நல்ல வழிபாட்டு மரமாகவும், பெண்கள் அம்மரத்தைச் சுற்றி சுத்தம் செய்து வைப்பர் எனவும், மருத்தவப் பயன்பாடுள்ளதாகவும் உள்ளது என்கிறது அகநானூறு. இத்தகைய வேப்பமரத்தின் சிறப்பினை வெயிலோடு விரும்பும் தமிழ்ச்சி மிகவும் நேர்த்தியாக, கிராமத்து வாசனையில்,

வேம்பு சிரிக்கின்ற

வெயிற் காலம்

கசந்ததேயில்லை

வேப்பம் பழங்கள் பிதுக்கிக்

காயவைத்த கொட்டைகளைக் காசாக்கிச்

சீனி மிட்டாய் வாங்கித்

தின்ற உச்சிப் பொழுதுகளில் (மஞ்சணத்தி, ப. 131)

என்பதில், வேப்பங்கொட்டை சேகரித்து விற்பனை செய்வது கிராமப்புறங்களில் பெண்களுக்கு ஒரு முக்கிய வாழ்வாதாரமாக உள்ளது. வேப்பம்பழங்களைச் சேகரித்து, தோலை நீக்கி, உலர்த்தி கிலோ ரூபாய் 70 முதல் ரூ120 வரை விற்கப்படுகின்றன. இந்த விதைகள் வேப்ப எண்ணெய் மற்றும் இயற்கைப் பூச்சிக்கொல்லிகள் தயாரிக்கப் பயன்படுகிறது. வேப்ப மரங்கள் எல்லாம் பூத்து குலுங்கும் காலமான ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை வெயிலை பொருட்டாக எண்ணாமல் கிராமத்தில் அவ்வெயிலிலும், உச்சிப்பொழுதுகளிலும் வாழ்ந்து வந்த வாழ்வியலை விளக்குகிறார்.

வெப்பமிகுதியால் வெல்லத்தில் சூரிய ஒளி ஒழுகும் என்ற யதார்த்தத்தை வழங்குகிறார். மழையை எதிர்பார்த்து காத்திருந்த மக்கள், வெயிலையம் எதிர்பார்த்து விரும்பியிருந்தனரை என்பதை, எள்ளல் கலந்த நடையில், புதுமாப்பிள்ளைக்கு பெண்வீட்டார் காத்திருப்பது போல, வீட்டிற்கு வெள்ளை அடிக்கவும், நெல்மணிகளை காய வைக்கவும் கோடை வெயிலை எதிர்நோக்கி காத்திருந்த மக்களின் தன்மையையும், வெயிலின் வருகையினையும் எடுத்துரைக்கிறார். மேலும், வெம்மையின் தாக்கத்தால் ஏற்படும் வியர்வை, புழுக்கம் போன்றவற்றை நம் மக்கள் உழைத்து உணர்ந்து வாழ்ந்து அனுபவித்தனர். இன்றைய தலைமுறையோ அதனையும், அதற்கான பொருளையும் இணையத்தில் தேடி விளக்கம் கேட்கின்றனர் என்ற வாழ்வியல் மாற்ற முறையினையும், வெயில் கொளுத்தும் கிராமத்தினையும் தமிழ்ச்சி,

ஒவ்வொரு கோடை விடுமுறைக்கும்

வெயில் கொளுத்தும்

என் கிராமத்திற்குப் போகிறேன் நான்

வியர்வை, வெட்கை, புழுக்கம் என

வெயிலுக்கான அர்த்தத்தினை

இணையதள அகராதியில்

அறிந்து கொள்கிறாள்

என் மகள் (மஞ்சணத்தி, ப. 142)

இன்றோ, கோடை விடுமுறையும் கிடையாது. அப்படியே விடுமுறை கிடைத்தாலும் குழந்தைகள் கிராமத்தை விரும்புவதும் கிடையாது. கைக்குள் உலகத்தை அடக்கிக் கொண்டு வீட்டிற்குள் முடங்கிக் கிடப்பதால் வெயிலின் ருசியினை அவர்கள் சுவைத்ததில்லை.

கரிசல் நிலமான கருப்பு நிற வளமான மண்ணினைக் கொண்ட இடத்தில் வெயிலின் தன்மை வெம்மையாக இருக்கும். கரிசல் நிலமும், அது சார்ந்த மக்கள் இலக்கியமும் தமிழ் பண்பாட்டின் தனித்துவமான வட்டார அடையாளங்களில் ஒன்றாக உள்ளது.

“செருப்பின் அருமை வெயிலில் தெரியும்” என்பது கிராமத்து சொலவடைகள். சூடும், வெம்மையும் வாட்டும் வெயிலை கிராமத்தில் தமிழ்ச்சி அதனை விரும்பி ஏற்றார் என்பதை,

இருக்கன்குடி மாரியம்மன் கோவிலின்

சுடுமணலைக் கால் மாற்றி

... குழந்தைமையின் வசீகரத்தை மறைக்கும் உன்

யௌவனத்தின் ஒப்பனையைக் கலைக்க

வெயிலாற நடக்கலாம்

வெளியே வா என்கிறேன்

உள் திடுக்கிடுதலில்

தொலைந்து போனது நம்

கிராமத்து வெயில் (வனப்பேச்சி, ப. 60)

என்பதில், கிராமத்தில் குழந்தைப் பருவத்தில் பயின்ற பழக்கமும், அரவணைப்பும் நவீன நகர்ப்புற வாழ்க்கையில் தொலைத்துவிட்டு தேடும் வாழ்வியலை எடுத்துக் கூறுகிறது. சுடுமணலில் கால்மாற்றி ஓடிய காலம் மாறி இன்று கான்கிரீட் தளத்தில் அமைதியாக ஓடுவதை மனமானது ஏற்க மறுக்கிறது. மீண்டும் குழந்தையாக மாறி வெளியில் வெயிலாற நடக்க எங்குகிறது மனம். தொலைந்து போன கிராமத்து வெயிலை தேடும் தமிழ்ச்சியின் வெயில் தவிப்பு விளக்கப்படுகிறது. நகரத்து வாசிகளுக்கு வெயில் என்றால் என்ன? எனத் தெரியாத அளவுக்கு காலம் மாறிவிட்டது என்றும், அவர்களுக்கு இது வேறு வெயிலாக உள்ளது என்று கூறுகிறார். மேலைநாடுகளின் வாழ்வியலை தம்முடைய வாழ்வாதாரமாக கொண்டு விரும்பும் மக்களாக இன்றைய வாழ்மக்கள் இருக்கின்றனர் என்பதை அறியலாம்.

தொகுப்புரை

கவிதைகள் எளிமையாக, அழகியல் தன்மையுடன் இருப்பதே தமிழ்ச்சியின் மிகப்பெரிய ஆளுமை. கவிஞர்களுள் புறவாழ்வின் நிகழ்வுகளை தம் கவிதைகளில் எடுத்துரைப்பவர் தமிழ்ச்சி ஆவார். குறியீடு, படிமம் அமைப்பில் கவிதைகளை உள்தளத்தில் உருவாக்குபவர் கவிஞர். அவர்தம் கவிதைகளில், இயற்கைச் சார்ந்த கூறுகள் யாவும் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன. படைப்பாளிகளின் நடைத்தன்மை ஒருவருக்கொருவர் வேறுபட்டாலும், வாசகர்களுக்கு விதைக்க நினைக்கும் வதை ஒன்று தான். பெண்ணியம், சமூகவியல், சூழலியல் என்று பரந்துப்பட்ட தளத்தில் படைப்புகள் படைக்கப்படுகின்றன. தமிழ்ச்சியின் கவிதைகளிலும் பன்முகத்தன்மைக் கொண்ட கருத்துக்களும் இடம்பெற்றுள்ளது. அதில் சூழலியல் சார்ந்த பொருண்மைகள் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

குறிப்புகள்

- [1] ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை, சு. பதிற்றுப்பத்து, மூலமும் விளக்க உரையும். பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
- [2] க.வெள்ளியங்கிரி. “பண்டைத்தமிழரின் சூழலியல் அறிவு” பதிவுகள். ISSN: 1481 - 2991, 12 மார்ச் 2015, <https://www.geotamil.com/index.php/2021-02-11-18-03-56/2593-2015-03-12-23-57-46>
- [3] கு.வி கிருஷ்ணமூர்த்தி. தமிழரும் தாவரமும். பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் வெளியீடு, திருச்சி, 2006.
- [4] டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர். புறநானூறு. உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், சென்னை.
- [5] தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன். வனப்பேச்சி. உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை.
- [6] தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன். எஞ்சோட்டுப்பெண். காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை.
- [7] தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன். மஞ்சணத்தி. உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை.
- [8] தமிழறிஞர் சாமி சிதம்பரனார். பட்டினப்பாலை. கௌரா பதிப்பகம், சென்னை.
- [9] ச.திருஞானசம்பந்தம். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம். கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு.
- [10] சு.தியடோர் பாஸ்கரன். கையிலிருக்கும் பூமி (இயற்கை சார்ந்த கட்டுரைகள்). உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை.
- [11] புலியூர்கேசிகன். நற்றிணை மூலமும் உரையும். கௌரா பதிப்பகம், திருச்சி.
- [12] புலியூர்கேசிகன். கலித்தொகை மூலமும் உரையும். ரிதம் வெளியீடு, 2022.
- [13] பேரா. பஞ்சாங்கம், க. இலக்கியமும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும், அன்னம் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 2016.

[14] வேங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு. அகநானூறு மூலமும், உரையும். கௌரா பதிப்பகம், திருச்சி, 2019.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.